

fic dicit **G**esu sacri eloquij in manu operatio in ore locutio solet intelligi. manum ergo superponere est utrue boni opis culpastegere incaute locutionis quis enim inueniri potest qui quilibet perfectus sit de ocioso tamen sermone non pecat. sed sancti viri ante dei oculos stundent culpas lingue tegere meritis visitantur pondere bonorum operum premerere immoderata vorax. Unde in sancta ecclesia manus supponit dum in elecione eius quotidie ociose locutionis virtutem utrue bone actionis opif. Scriptum quippe est. Beati quorum remisse sunt iniquitates et quorum recta sunt peccata. Sed rursus cum scriptum sit. Dia nuda et aperta sunt oculis eius quoniam tegi possunt que eis cui cuncta nuda sunt abscondi oculis nequaquam possunt. Sed quod hoc quod tegimus inferius ponimus atque hoc unde regimur nimis supducimus ut quod est subterpositum tegamus tenegere pecta dicimus. que quasi subterponimus dum abdicamus eisdem atque aliud superducimus dum bone actionis opus ad hoc post eligimus ut preferamus. Qui ergo priora mala deserit et bona posterius facit per hoc quod facit ad vitam quod transactam nequitiam regit cui boni operis merita supducit. hec gratia. Debet ergo quisque religiosus amare silentium et raro loqui et cum loquitur paucia et rationabilia et edificatoria uba et de perceptis dei tractantia loquatur. Unde per sapientem dominum. Omnis narratio tua sit de perceptis altissimi. magna autem utilitas est utrus silentium una est. quod adducit proportionem. homo namque ceterum cogitat vias suas et locum habet cogitandi quod multiplex sit vius defectus. Quod modicus perfectus et ex hoc surgit proportionatio. Unde de psalmista. Obmutui et filii a bonis et doloribus meus renouatus est. Alia utilitas silentij quod hominem demonstrat

esse celestem. nam qui est in mundo et mundana non loquitur evidenter demonstrat se non esse de mundo. qui enim de terra est de terra loquitur. Hibil autem omnium sicut fugere portia homini et virtusducere solitaria. Ille enim homo qui iaz leuavit se supra statum hominum. non debet consolatorum et collatorum nisi solus deum et id est solitarius et tacet. ex quo enim deum habet pro socio non debet in contemplatione de humano portio pateretur de inventio. Sedebit solitarius et tacet. quod leuabit se super se. Sedebit in quiete solitarius portia homini fugiendo. et tacet de celestib[us] meditando. et leuabit se supra se. celestem dulcedine degustando. Sic igit pater de silentio.

Dilectus filius
Post explanationem silentij rei
informacionis. que utrus nunc se
quaf te hoc desidero edoceri.

Ca. VIII. Pater.

Silire debes fili
Quod de patientia et silentio unus
obedientie nascitur quod veraciter patientes
et silentium amantes ad quaebus suilla superiorum sunt obedientes. **F**orma
autem videndum est quid sit obediens. Obe-
dientia est pars voluntatis subiectio
arbitrio superioris ad licita et honesta.
Obedientia est exhibenda soli deo per
ter se cuius serui sumus propter vel crea-
ture rationali vice dei angelorum homi-
ni in his que deus requirit a nobis et
que ad deum conducunt. **R**atio
autem obediens est. Una quod oportet cre-
ra ita ordinata est a deo quod licet ipso om-
nibus et singulis praeferit ita ut ab ipso solo
accipiatur quid sunt. habent et possunt.
ramen propinquiora fibi non loco sed
similitudine plenius accipiuntur ab ipsi
so quod inferioribus et fibi propinquiora

Orbi influunt et illa iterum suis inferioribus usq; in infimum ut inferiora superiori orbi subdita sint. et superiora inferiortib; presint et ea regant. ut summa mendis. et media presint ymis. sic angelis superiores inferiorib; presunt. Et de hominib; sublimiorib; similiter inferiortib; paulus dicit. **Omnis anima** potest sustinere non nisi mediatis superioribus cū ipse tñ immortis oia in se mouet et gubernet. ita ut nihil sit omnibus eo presentius. et nihil incomprehensibilius. **Sed** ratio est. cum non omnibus datū sit eē docibiles dei ne ignari errent a via dei qua necē est eos peruenire ad celestes gloriam. expedit ut sequantur doctrinā sanctorū doctoř sicut dat cecus manū ductori ne cadat et impinget vel erret. **Tercia** ratio. ut homo qui noluit deo subesse peccando vita suppiento gloriam dei perdidit. saepe faciat ei subiendo se hoc propter deū et ira humilitatis meritum grām dei recuperet quā amisit. quanto autem maiore et purior fuerit humiliatio et promptio tanto plenior erit recuperatio. **Va** gitudine vero humiliatiōis attendit in difficultate operis iniūcti. puritas in simplicitate intentionis promptitudo in alacritate executionis. **H**ec etiam triplex obīa. necessitatis. cupiditatis et caritatis. Necesse est obedit qui cogit inuitus et libenter eē liber si possit vel auderet. Cupiditate obedit qui per mercet et terrena vel modo corporis et solatōe exteriori libenter facit quod imungit. Obedientia vero caritatis est ex caritate dei et propter diuinā remunerationē obedit. Et notandum quod obedientia est genitrix omnium virtutum. per quam vita omnium fidelium bene ordinatur et regitur. **D**e qua dicit illico. Obedientia est ordo quo omnia vita fidelium ordinatur. genitrix omnium virtutum. cibo omnium sanctorum. virtus omnium viventium. huc illico. **S**ine hac virtute nullum opus bonum potest placere deo. nec potest acceptū esse illi omne quod inquinatum fuerit propria voluntate. **N**on beatus bernardus. Nec studiū bone actionis. nec ocium sancte contemplationis. nec lacrima penitentis extra obedientiam accepta poterunt esse deo. **U**nde grade maius est propria voluntas. qua sit ut bona tua bona tibi noua sit. **N**ihil omnino quod propria voluntate inquinatum est gustabit is qui pascit inter lilia. Quid autem sit propria voluntas dicit idem beatus bernardus. Propria voluntas est que non est propria cum deo et hominib; sed nostra tamen quod voluntus non ad honorem dei nec ad utilitatem proximi facimus. sed satis facere cupimus propriis motibus animorum. Quid enim odit deus aut quid putat preter propria voluntatem. cesset propria voluntas et infernus non erit. huc dicit bernardus. **U**nde ab omni viro religioso cauenda est inobedientia. quod hoc vitium ade perdidit padisum et inobedientibus angelis tulit celum. **L**este beato augustinus qui dicit. **O** quanto enim inobedientia. que angelus perdidit celum. ade padisum. sauli regnum israhel. salomonī amorem dei et celum inobedientibus. huc augustinus. **N**ec etiam christus dominus obedientie amator dabit illis gratiam et copiam sui qui virtus inobedientie deseruerunt. quod ipse mori potius quam non obediens revoluit. **U**nde beatus bernardus. Non dabit inobedienti copiam sui tantum obie amator. ut mori quam non obediens maluerit. **Q**uis ergo non erubescat obstinatus esse in filio suo. quando ipsa suum sapientia destituit. **N**on in euāgelio luce

tur et regitur. **D**e qua dicit illico. Obedientia est ordo quo omnia vita fidelium ordinatur. genitrix omnium virtutum. cibo omnium sanctorum. virtus omnium viventium. huc illico. **S**ine hac virtute nullum opus bonum potest placere deo. nec potest acceptū esse illi omne quod inquinatum est propria voluntate. **N**on beatus bernardus. Nec studiū bone actionis. nec ocium sancte contemplationis. nec lacrima penitentis extra obedientiam accepta poterunt esse deo. **U**nde grade maius est propria voluntas. qua sit ut bona tua bona tibi noua sit. **N**ihil omnino quod propria voluntate inquinatum est gustabit is qui pascit inter lilia. Quid autem sit propria voluntas dicit idem beatus bernardus. Propria voluntas est que non est propria cum deo et hominib; sed nostra tamen quod voluntus non ad honorem dei nec ad utilitatem proximi facimus. sed satis facere cupimus propriis motibus animorum. Quid enim odit deus aut quid putat preter propria voluntatem. cesset propria voluntas et infernus non erit. huc dicit bernardus. **U**nde ab omni viro religioso cauenda est inobedientia. quod hoc vitium ade perdidit padisum et inobedientibus angelis tulit celum. **L**este beato augustinus qui dicit. **O** quanto enim inobedientia. que angelus perdidit celum. ade padisum. sauli regnum israhel. salomonī amorem dei et celum inobedientibus. huc augustinus. **N**ec etiam christus dominus obedientie amator dabit illis gratiam et copiam sui qui virtus inobedientie deseruerunt. quod ipse mori potius quam non obediens revoluit. **U**nde beatus bernardus. Non dabit inobedienti copiam sui tantum obie amator. ut mori quam non obediens maluerit. **Q**uis ergo non erubescat obstinatus esse in filio suo. quando ipsa suum sapientia destituit. **N**on in euāgelio luce

inaure obtulit quia profecto redemptori nostro non obedit. qui innocens non est. et innocens non est qui ei obediens contemnit. et obediens non seruili metu sed caritatis affectu est. quia caritas virtutes omnes quasi optimum aurum certa metallia transcendit. Iec Greg. Ex his igitur dictis colligere possumus quod neque valet aliquis virtutem obediens perfecte adimplere. nisi prius studeat prospera mundi desplicere. et aduersa queque pacienter tolerare. Un Richardus de sancto victore. Duo solent perfectos obedientie prepedire. id est ne cogamur vel amata detergere. vel aspera tolerare sed si semel amore abstinentie animus vel patientie perfecte incaluerit. prius ad omnem obedientiam absque villa tradicione se subdit. Qui enim tam aduersa prospera que in prosperis non delectari apud semetipos statuit. que difficultas eius obedientia ulterius minuerit potuerit. De richardus. Sic igitur pater de virtute obedientie. Filius

Dicitur iam informacione de obedientia que virtus sequatur hanc de hoc cupio edoceri.

Capitulum. IX Pater

Sed Lire debes quod de obedientia oritur contempnus diuinarum sive paupertas. quod quod frangit voluntatem propriam humiliter superioribus obedientiis promptior erit ad contemptum rerum transiuncum paupertatem amando. Paupertas autem secundum Johannis Abbatissimontis sionis est sollicitudinum depositio. curavis te pretereuntis priuatio. itineratio sine impedimentoo. fundamentum pacis. mundicie semita. et qui gustant superna faciliter inferiora contempnunt. quod vero illa non gustant et in possessionibus exultat. Iec Johannes abbas. Et nos

tandum quod paupertatis virtus ad perfectionis integritatem in tantum est necessaria ut nullus omnino sine ea possit esse perfectus. teste domino qui dicit. Vis perfectus esse vade et vende omnia que habes. et da pauperibus. cum enim summa euangelice perfectoris consistat in excellentia paupertatis. quod se credit aprehendisse perfectoris apostolum. qui non dum particeps factus est euangelice paupertatis. ait namque Hugo de sancto victore. Quicquid perfectoris est in religiosis. inueniri non potest. nec tamen inuenitur perfectoris integritas. nisi diligatur paupertas. Hunc duo que quemlibet religiosum mouere debent ad paupertatis amorem. primum divinum exemplum quod est irreprehensibile. Secundum est divinum promissum quod est inenarrabile. primo mouere debet ad amorem paupertatis exemplum domini nostri ihesu christi. ipse enim pauper fuit nascendo. pauper puerando. pauper moriendo. De cuius paupertate dicit apostolus. Scitis gratiam domini nostri ihesu christi. qui cum divites esset pro nobis egenus factus est. ut eius inopia divites essemus. quod autem dedit nobis est empla paupertatis et terrena premenda. Dicit beatus Augustinus. Omnia terrena precepit deus homo ut ab omnibus hominibus premenda demissa ret. et omnia aduersa sustinuit ut sustinenda doceret. ut nec in illis quereretur felicitas. nec in istis timeretur aduentus. Beatus etiam her. de christi paupertate sic dicit. Vide pauperem christum natum sine hospicio. iacentem inter buuem et asinum in presepio. involutus in vilipaniculo. fugientem in egipciatum. sedentem in asino. pendente nudum in patibulo. quod magna abusio est et nimis magna ut divites esse velire miculus vilis propter quem deus maius